

AZI se deschide
la București
Seminarul
studentesc
„SOCIALISMUL
ȘI
DEMOCRAȚIA”

În istoria poporului român, Adunarea Națională de la Alba Iulia, care, la 1 decembrie 1918 a hotărât unirea Transilvaniei cu România, este un eveniment de o importanță deosebită. Această impunătoare manifestare a voinței poporului a avut loc în condițiile intensificării luptei de eliberare națională și socială desfășurată de națiunea română și de alte națiuni asuprite, în condițiile avântului revoluționar care a cuprins masele populare după victoria Marii Revoluții Socialiste din octombrie și ale prăbușirii imperiului austro-ungar, ca urmare a oscutării contradicțiilor interne și a înfringerii puterilor centrale de către Anantă, în primul război mondial.

Inițiativa convocării Adunării Naționale de la Alba Iulia a aparținut elementelor radicale din conducerea Partidului Național Român și din Consiliul național român central, în frunte cu patriotul român Vasile Goldis. După cum afirmă V. Goldis, într-unul din discursurile sale, Adunarea Națională de la Alba Iulia a fost convocată „chiar împotriva încercărilor unor importanți factori ai partidului național român, care cereau în ultimul moment să se renunțe la adunare”. O asemenea părere se ivise și printre unii membri din Consiliul național român central de la Arad, care considerau că unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România trebuia să fie proclamată de acel consiliu, fără a se mai convoca o adunare.

Alegerea orașului Alba Iulia pentru desfășurarea marii adunări care avea sarcina — istorică — de a decide unirea românilor dincolo de Munții Carpați cu patria mamă nu a fost întâmplătoare. Acest oraș își gravase adînc numele în istoria poporului nostru. Acolo a fost capitala Daciei Apulensis.

ION ȘENDRULESCU
(Continuare în pag. a III-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIunii TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6073

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 28 NOIEMBRIE 1968

ÎN CURÎND CHESTIONARUL ANCHETEI:

FETELE DESPRE BĂIEȚI — BĂIEȚII DESPRE FETE”

SPICUIM DIN ÎNTREBĂRI
E CALITAȚI I SE CER UNUI PRIETEN BUN (UNEI PRIETENE BUNE)?
CARE DINTRE PĂRIȚI AI VREA SĂ SEMENI LA MATURETATE? ȘI DE CE VREI SĂ
TU UNUL, ȘI NU VREI SĂ SEMENI CU CELALALT?

CONFERINȚA DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI A ORGANIZAȚIEI U.T.C. DE LA UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

OPERATIVITATEA — trăsătură definitorie a stilului de muncă

Important centru al învățămîntului superior românesc, Craiova universitară se afirmă, de la an la an, cu realizări tot mai însemnate — radul strădaniei de fiecare zi a studenților pe care o găzduiește, al competenței și dăruirii cu care cadrele didactice îndrumă pregătirea temeinică a viitorilor specialiști pentru profesie, pentru viață. Universitatea își impune prestigiul prin munca de zi cu zi a studenților, în primul rînd, în varietatea modalităților prin care personalitatea fiecărui tînar este solicitată, spre formare și afirmare complexă în procesul instructiv-educativ, în cadrul vieții de organizație, în ambianța social-politică, economică, științifică și culturală specifică orașului. Ea acționează ca for de învățămînt și cultură, își creează tradiții, exercitînd influențe, prin acel elevat climat spiritual, definitoriu, pe care îl generează, neînterupt, promovînd spiritul academic și receptînd atenție, admirația, stima pe care le merită, de obicei, filii „Almei-Mater” — purtătorii blazonului de noblete al studenției.

Conferința organizației U.T.C. din Universitatea Craiovană, a analizat multilateral activitatea organizațiilor U.T.C. din facultăți și ani de studii, confruntînd succesele obținute, proiectele și gândurile de viitor ale studenților cu imperativele care scoala superioară este chemată să răspundă în studiul actual de dezvoltare social-economică a țării noastre, în raport cu perspectivele edificării României socialiste. Au fost relevate perfecționările numeroase intervenite în activitatea universitară ca urmare a aplicării prevederilor directivei C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului și noii Legi a învățămîntului. Odată cu noile planuri de învățămînt și perfecționarea structurii, conținutului și metodelor învățămîntului prin îmbunătățirea programelor, a fost creat un cadru mai propice unei pregătiri de calitate a viitorilor specialiști. Cu deosebită satisfacție au primit studenții măsura — ce se realizează în prezent în Universitate — de a crea legături strîns între studenți și profesori, prin conducerea de către aceștia a mai multor ore

**evenimente și inconsecvențe
pe itinerariile
CALIFICĂRII**

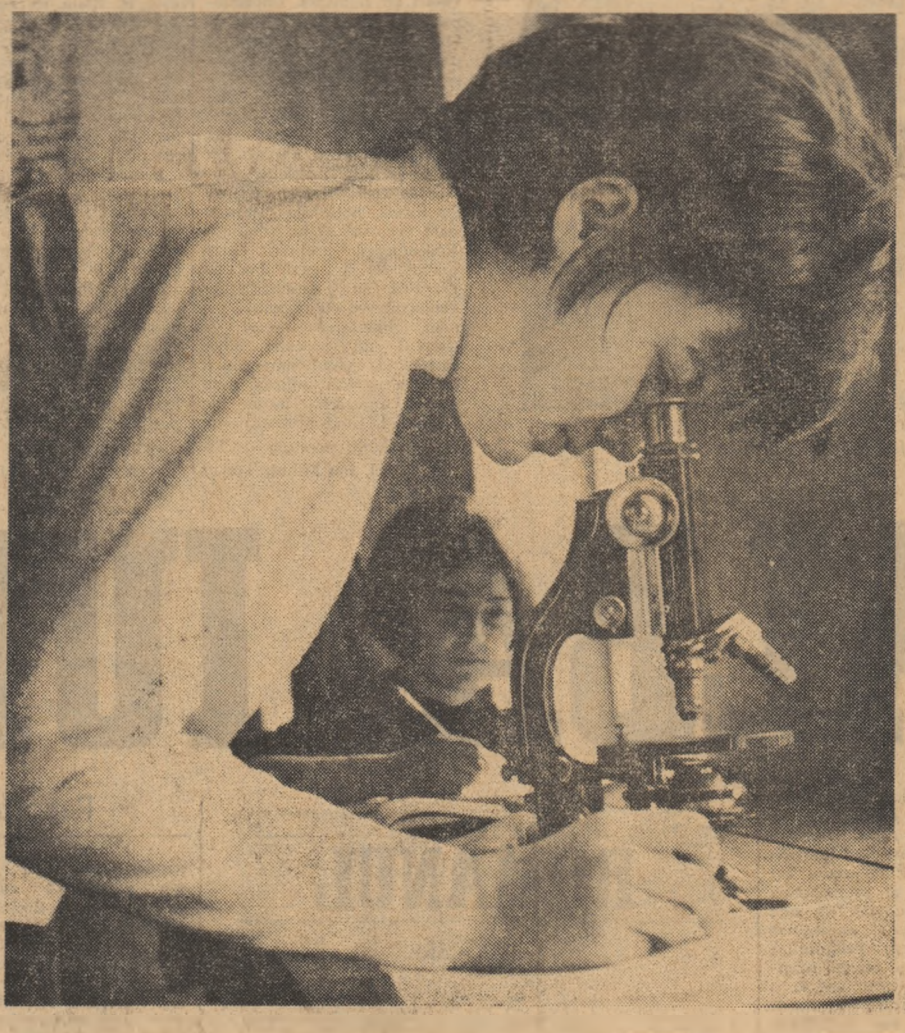
PERESAREA MATE- MĂ — STIMULENT PRIDICĂRII CALLI- PROFESIONALE

ing. Theodor Gorceag
Zurul Uzinei de mecanică fină — București

merizează pro-
meccanică fină
ificarea accen-
el, calitatea și
oportă pe pia-
ultimii ani aici
proape întrea-
aparate și in-
aj) cu acțiune
e și dispoziții
peciale — pro-
n înalt nivel
înfrunesc su-
xigenții bene-
ta internă și
n 20 la sută
aproape în-
de sublere
oportului).

Am făcut aceste precizări pentru a înțelege necesitatea perfecționării continue a fabricației, pentru a arăta interdependența, obiectiv creată, între gradul de tehnicitate și nivelul de pregătire profesională a lucrătorilor din întreprindere. Cu alte cuvinte, este necesar să susbinem, fără a exista vreo îndoielă în acest sens, că nivelul de calificare a muncitorilor trebuie să se găsească nu numai într-un raport de perfectă stabilitate față de modernizarea accelerată a producției materiale, ci se impune a fi, chiar

(Continuare în pag. a IV-a)

Scrutînd incvizibilul (In laboratorul Facultății de biologie din Cluj)
Foto: EMIL COJOCARU

În intîmpinarea Adunării generale a compozitorilor Creația muzicală și educația estetică a tineretului

Expresie a celor mai diverse viziuni estetice și stilistice, rezultat al activității pline de dăruire a unor remarcabile personalități artistice, creația muzicală românească are o finalitate socială unică: aceea de a sluji operelor de ridicare spirituală a contemporanilor.

Cele două opinii pe care le publicăm în continuarea dezbatărilor noastre — opinii aparținînd compozitorilor Alexandru Hrisanide și Liviu Dandara încearcă să pună în evidență aspecte ale raporturilor muzicii cu publicul, modalități în care organizatorii vieții concertistice pot satisface prin programele pe care ni le oferă, exigențele publicului, cerințele operei de educație estetică a tineretului.

AL. HRISANIDE:
DRUMURI LARGI MUZICII
CONTEMPORANE

La această utilă anchetă, as vrea să subliniez imperioasa necesitate de a programa permanent în sălile de concert piese muzicale contemporane — element indispensabil al unei reale și temeinice opere educative.

Asistăm în zilele noastre la o mare acumulare de mijloace care va avea fără îndoială o influență deosebită asupra evoluției artei muzicale. În creația muzicală ca și în întreaga cunoaștere umană au loc mișcări tectonice care deschid ca în toate epocile de revoluție în gîndirea umană, noi orizonturi, noi perspective pe drumurile spre noi sisteme.

Creația contemporană este indiscutabil un urmas firească a întregii istorii a artei.

Cei care cred că noile sisteme de construcție muzicală cu toate urmările lor care generează neoteme modalități noi de construcție muzicală sînt doar căușari în sine, simple și artificioase invenții, se înșală.

Rezultat direct al noilor curenturi ale tehnicii muzicale din ultimul veac, creația contemporană a zămislit o sumă de

calidoscop

Careva precizare de mult că a snobu nu înseamnă neapărat a nu-ți place ceva, e mai mult: a hotărî ce trebuie să placă celorlalți. Verbul a creat o profesiune rentabilă ce puțîn la modul moral, snobul, fiul acțiunii de a snoba instalîndu-se definitiv în categoriile umane.

Tipologie el are o uniformă aproape neschimbată de-a lungul vremii. Vine dintr-o lume de catifea, a vorbelor șoptite la ureche, a gesturilor făcute pe jumătate, a intențiilor niciodată duse pînă la capăt. Nu seamănă cu nimic totuși cu plin de farmec e ilianic și face prozele își instantaneu. De- Snobul nu suferă să fie contrazis, orice opinie paralelă sau contrarie îl provoacă o ură de moarte și să te ferească Dumnezeu de parti- o descoperă tresare fatal cu ochii fanatice, ridică bastonul și miște definitiv pe artist. În sala de concert strănută la ce nu-ți place și cînd dirijorul nu-ți face pe plac îl abandonează ostentativ, sculînd un rîd de spectatori, indignat pînă peste noapte, țîstîind și blestemînd în șoapță, ce-l drept, pentru că e bine crescut. Literațura produce snobului efectul pe care-l aveau înțele în degetele bărbatilor.

(Continuare în pag. a IV-a)

DUDA, SATUL, CATEDRA ȘI TÎNĂRUL PROFESOR

Săptămîni care aparitua anchetei din cadrul ziarelor tineretului în vînzarea și distribuția care completează ale „dosarului” de noi. Le cere însă din de a rîndurile pe simis; dăm primele scrisori al de amărăciune, rînduri chiar o re, ne-a adus la o plecat, așadar, portierescă cu uit pe cititor în într-un sat din e aproape de da, pînă nu de de comună. Un întregime electrică care numără 14 cadre didactice în față, stăruitor, ōri ale scrisorilor: tranja că va primi storiul său” (n. a. al ția și era adre- a). Era o chemare a o parte din jurul ce-l compromitea stina; era o che- e îngrijorate pen- e elevi a celor 450 satului. Da, ajunși ne-a confirmat că ne-a conținea o falsă mai preus de

toate, am simțit noi, chemarea mai trebuia să aibă și un alt mobil, poate cel esențial: să se restabileze o profesie în ochii satului și, paradoxal, chiar în ochii celor ce-o profesiază — a dascălilor din Duda.

scuze profesoarei Emilia Tu- gulea pentru că li vom frag- menta rîndurile, confirmînd sau contraziindu-le părerile, completîndu-le unele și anulînd altele. Iată cum arată scrisoarea fată în față cu realitatea:

aici, să zicem..., nenorocirea mea...”

Profesoara Emilia Tuțulea și-a luat în primire catedra de limba română a Școlii generale din Duda, acum trei ani, la absolvirea facultății. Nu era de prin părțile locului dar n-a ezitat nici un moment să se prezinte la post. Pentru prima oară școala avea la catedra de limba română un profesor calificat. A început să muncească conștiincios, cu pasiune, căci, așa cum ne mărturisise ea, „nu e păcat să recunoască că e o îndrăgostită a meseriei”. În- susul inspectorului general al ins- pectoratului-scolar județean, tovarășul Mihailache Mocanu a- preciază că „din punct de ve- dere profesional nu l se poate reproșa nimic”. Cu toate ace- ste date, profesoara Tuțulea nu este pretuită în școală și în sat. De ce? Concentrat, răspunsul ar suna așa: pentru că a vrut să facă școala cu tot dinadinsul. Dar asta înseamna exigență, notare severă, după merite, decl. pe lîngă elevii promovați și elevi corjenți, ori repetenți. Și, de aici... toată nenorocirea ei! Conflcte cu directorul școlii, cu colegii, conflcte cu părinții și chiar cu oficialitățile comunei.

„...Cu un singur lucru nu m-am putut obișnui: cu li- gsa de responsabilitate care există în școală față de ins- trucția și educația copiilor. Probabil că s-a creat o tra- diție, ca toți cel care vin la școală să treacă clasa și de

...Cu iarăși ne vedem obligați să amînăm pentru altă dată rîndurile despre fapte care auten- tifică romantismul profesiei de profesor. Scrisoarea cere un comentariu deschis, pe care nu-l vom putea feri de duritate, pentru că realitatea re- fuză duhul blindetii. Îl cerem

(Continuare în pag. a V-a)

TRISTEȚI LA ȘCOALA DIN DUDA

50 DE ANI DE LA PROCLAMAREA UNIRII ROMANIEI

Un spațiu temporal în care memoria, învâlmășită de așteptările de interval se transformă în multe ori, într-un soi de...

naționalităților din Transilvania, ca urmare a luptei lor comune, în acțiunile a peste 100.000 de oameni reușii pe Plataul Romanilor din Alba-Iulia într-o impresionantă Adunare Națională.

Alba Iulia, 1 decembrie 1918

Preliminarii

Sint cunoscute împrejurările în urma cărora străvechiul oraș Alba Iulia i-a fost dat să fie leagănul fauririi statului unitar român. Una dintre cele mai palpabile consecințe ale primului război mondial a constituit-o destrămarea imperiului austro-ungar...

30 noiembrie 1918 - seara

În urma dispozițiilor primite de la comandamentul județean al gărzilor naționale

Iulia pe jos sau în căruțe. Fiecare coloană are în frunte un drapel național, în urma căruia pășesc preotul satului și învățătorul...

PARTICIPANȚII LA ADUNAREA DE LA ALBA IULIA EVOCĂ MOMENTUL UNIRII

1 decembrie 1918 24 DE ORE LA

Delegația satului Galții la festivitățile de la Alba Iulia

din Hunedoara-Ovârlie, o formațiune a gărzii naționale din Petroșeni se pregătește să plece la Alba Iulia. Plutonul, menit împreună cu alize formațiuni similare...

legătașii muncitorilor din Valea Jiului, peștii în fruntea lor au ieșit din sat...

oferise mai de mult, la Arad. Ea asistă, implicit, la născerea autorului Chemării amintite mai sus...

re, părăsind gara Teiuș în care staționase, glonțul purtător al morții lui începuse deja să vibreze în banda unei mitraliere instalate pe acoperișul clădirii stației...

tui pretext l-a purtat Muntenegru, apoi a cerut să revină în Alba Iulia, capitala...

ALBA IULIA

Textul „convocării” marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, publicat la 21 noiembrie 1918

Reportaj de MIHAI PELIN

30 noiembrie 1918 - noaptea

Boca, preot în Ploplaca-Sibiu și Nicolae Harzea, învățător, să fie executat prin ștreang, conform unei sentințe de la începutul lunii februarie 1917...

gandist în satul Bucium, din apropierea Abrudului, și, în ziua aceasta, comandant al unei formațiuni a gărzii naționale din Alba Iulia...

Episodul de la Teiuș

Pentru sergentul Ion Arion, ziua de 30 noiembrie 1918 s-a vrut ultima sa zi din viață. Se afla în trenul special în care călătoreau, printre alții, Gheorghe Pop de Băsești și Victor Alexandru Vasvay...

În aceeași seară, ceva mai devreme, sosește la Alba Iulia, cu un tren special, delegații din partea de nord a Transilvaniei...

Novac Speranța că actul Unirii va antrena modificări de substanță ale societății se instaurase în conștiința marii majorități a delegaților...

lui a împărțit-o celor săraci și văduvelor de război, pentru că era cap de iarnă și fără lemne lumea s-ar fi prăpădit. Garda era instalată în casele preotului Gheorghe Bitea și viața tuturor a continuat într-o liniște relativă, până în ziua în care jandarmii administrației imperiale austro-ungare au împușcat un om care încercase să scoată niște spirt din pivnița moșierului Adolf Glük. Atunci, către seara aceluiași zile, Sabin Hategan le-a trimis jandarmilor un bilet, prin mama lui, Gheorghe și lui Lupu, somându-i să părăsească postul în ziua următoare, la cinci dimineată, și să depona armele, somând căreia jandarmii nu i-au dat curs. L-au silit, cu alte cuvinte, să-și scoată cu forța din postul pe care l-a înconjurat cu întreaga gardă. Și primele două împușcături, tocmii el, Sabin Hategan le-a slobozit dar în aer, după care jandarmii au scos cerceafuri albe prin ferestre și s-au predat. Împreună cu citiva oameni din gardă, Sabin Hategan i-a dezarmat, i-a scos pe podul dintre Oarda și Alba Iulia și i-a trimis către casele lor. Iar acum, împreună cu oamenii cu care au săvârșit toate aceste isprăvi, așteaptă dimineața zilei de decembrie 1918, în care să va prezenta căpitanului Florian Medrea.

1 decembrie 1918

Despre căpitanul Florian Medrea, profesor Eugen Hulea va afirma peste cinci decenii că era un bărbat de o rară vitalitate, cu profil de medalie, dar în noaptea acesă probabil că nu se gândea la el. Deși comandă o formație de 130 de oameni din garda națională, destinată să păzească intersecția șoselei naționale cu șoseaua spre Zlatna, și-a îngăduit — bătîm cu chemare dintre cele care se fac — pot fi explicate — să facă o vizită de un ceas în Galdă de Jos, satul său natal. Una dintre convorbirile despre care își va aminti mai târziu i-a fost dat să o poarte cu vâcarul satului: „Domnișorul, mergeți la Bălgărd — îi spune acesta. — Să nu vă întoarceți de la Bălgărd fără România!” și mai spune și acum, în drum spre Alba Iulia, Eugen Hulea meditează probabil asupra mobilului secret din care se nase astfel de cuvinte...

În dimineața zilei de 1 decembrie 1918, plutonul gărzii naționale din Petroșeni a june pe bine la Alba Iulia și se prezintă la comandamentul gărzii din localitate, căpitanului Florian Medrea, care le mulțumește ostășilor pentru colaborare. Plutonul acesta seosește însă, prea târziu pentru a mai fi cu ceva de folos căpitanului Medrea, așa că acesta, avînd dispozitivul de ocrotire a Adunării complete, le spune celor din Petroșeni că sint liberi și le indică o casă de pe strada Ret, în apropiere de gară, în care să se odihnească după călătorie. Și, după o scurtă odihnă, plutonul din Petroșeni se îndreaptă către centrul orașului. Ziua este mohorâtă — o va mărturisii mai târziu Ioan Băja — cu ploaie, lapoviță și noroi, dar atmosfera care domnește pe străzi este de o dreptul înfulețitoare. Steagurile tricolore se amestecă cu cele roșii, purtate de social-democrați, reprezentanți ai proletariatului. Străzile și piețele sint literalmente înfeste de o mulțime de oameni cum nu a mai cunoscut niciodată orașul, și mulțimea aceasta, purtîndu-și steagurile și scandînd lozincile poporului pe care li reprezintă, urcă îndrîjnit din centrul orașului spre cîmpia de după cetate. Pare că întregul nostru popor urcă pe acest drum, cu gîndurile și cu aspirațiile sale milenare, ca pe o magistrală abstractă a istoriei care își atinge lent, dar cu îndărătnicie, obiectivele.

Printre cei care urcă acest drum, amestecați în rîndurile marelui mulțimi de moți, murașeni, hunedoreni și tirășeni — care au format grosul asistenței sărbătorești, molip-

sînd cu entuziasmul lor pe cei din cele mai îndepărtate județe, Timis-Torontal, Arad, Bihor, Sătmar, Maramureș, Someș etc. — se află și Iulian A. Dema, membrii plutonului disponibil al gărzii naționale din Petroșeni și viitorul poet Lucian Blaga. În apropiere, pe Dealul Furcilor, în sectorul dintre cetate și drumul ce duce la Piclîșa, veghează membri ai gărzii naționale din Orăștie conduși de Axente Ordean. Tot în această zonă, înșirați în linie de trăgători, veghează și membrii gărzii naționale din Oarda, conduși de subofiterul Sabin Hategan. Un detașament cu un efectiv mai mare este însărcinat să mențină ordinea pe drumul celor 100 000 care urcă spre Platoul Romanilor și la intrarea în sala de sedințe, iar alte unități sint înșirate pe meterezele cetății care domină vastul cîmp de instrucție. Comandantul tuturor acestor oameni, care constituie garanția militară a Adunării, căpitanul Florian Medrea, este omniprezent. Iubit, ascultat și respectat de către toți componenții gărzii, de la ofițeri și pînă la cei din urmă recruci, acesta ia măsuri, dă ordine și pune totul la punct pînă în cele mai mici amănunte...

Eugen Hulea își va aminti că, dimineața, prețiii începușă, în toate bisericile, să-și țină slujbele obișnuite, de dumnică. Ii vor rămîne în memorie clopotele de sunetele cărora vîiește văzduhul și aclamațiile tulburătoare ale mulțimii pe care o însoțeau cu privirea pe marle ei drum, regretîndu-și că nu poate părăsi locul în care veghează împreună cu cei 130 de oameni pe care-i comandă: intersecția șoselei naționale cu șoseaua spre Zlatna...

La orele 10 și jumătate, în sala Casinei militare din cetate, începe istorica sedința a Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, care decurge fără discuții contradictorii. Oratorii din sală pledează înflăcărați pentru cauza românilor din Transilvania. Primul ia cuvîntul Ștefan Cîcio Pop, apoi Ion Suciu, organizatorul Adunării, raportează despre strîngerea credințelor — mandate de reprezentare — fără care cei 1225 de delegați nu ar fi putut pătrunde în sala de sedință.

Foarte scurt vorbește Gheorghe Pop de Băsești, președintele Adunării, care exclamă: „Acum slobozește doamne pe robul tău, că vîzură ochii mei libertatea poporului român”, cuvinte care vor rămîine adînc întipărite în memoria delegatului Nichita Gheorghe Farcu din Lugoj. Următorul înscris la cuvînt, Vasile Goldiș, care îndeplinește și funcția de raportor la Adunării, ține un emoționant discurs și dă citire hotărîrilor care, imediat, sint aprobate fără condiții de asistență. Vorbeste apoi, în continuare, oratorul Partidului Național Român, fețele bisericesti și reprezentanții Partidului Social-Democrat. „Sintem gata de a lupta — declară acesta — cu toate mijloacele pentru înfăptuirea și apărarea Unirii. Noi sintem proletari, ducem luptă socială de clasă, dar în luptă aceasta sintem

solidari cu toți frații noștri, de orice neam ar fi ei. De aceea, cînd aderăm la Unirea românilor, vrem totodată și posibilitatea de dezvoltare a tuturor muncitorilor, precum și democratizarea României”. Obiectivele reprezentanților proletariatului

Garda Națională Română din Agrigbiu

român s-au vădit a fi, și în această împrejurare, în ceea ce privește caracterul lor, profund social, răspundînd aspirațiilor maselor largi populare.

Pe Platoul Romanilor, adunați în jurul estradelor pregătite din timp, peste 100 000 de oameni își trec din mîna în mîna ediția festivă a ziarelui „Alba Iulia” editat de Zaharia Muntean. Cele 2 000 de exemplare sint insuficiente pentru a potoli curiozitatea oamenilor, dar, foarte curînd, participanții-delegați la Adunarea din sală se revarsă pe platou și de pe estradele improvizate — după unii, 14

imagini ale acestei zile de neuit.

★ Această reconstituire sumară a evenimentului care s-a consumat în istoria zi de la 1 decembrie 1918, realizată cu concursul de neprețuit al unor martori oculari, nu are pretenția de a fi exhaustivă. Ea nu a avut în vedere personalități marcante — despre care s-a scris și se va mai scrie — ci, cu precădere, citiva dintre participanții anonimi la evenimentele, care și-au înscris gesturile într-o istorie discretă — aceea a mulțimii, care au aprobat, prin prezența lor entuziasată, actul Unirii Transilvaniei cu țara. Aceasta — datorită credinței ostentate — că importanța și semnificația unui deșin uman se apreciază în primul

rînd, după măsura în care purtătorii lui material a înfaptit de sursele cele mai profunde ale evoluției istorice și după măsura în care s-a înregistrat acestor surse, cu sentimentele și faptele lui. Sărbătorînd, în aceste zile, semicentenarul Unirii Tran-

silvaniei cu România, poporul nostru își îndreaptă gândurile spre toți acești oameni care, prin abnegația și patriotismul lor înflăcărat, au contribuit la făurirea statului național român unitar. Aprecia această contribuție înseamnă, desigur, a așeza în contextul ei înțeles, în contextul frământărilor care au cuprins națiunile europene în perioada imediat următoare primului război mondial, aceste frământări care constituit un reflex preștigat al vitalității tuturor acelor națiuni care, oprimare de secole, au izbutit să-și păstreze ființa națională și să revendice, la momentul oportun, un loc specific și o poziție de demnitate în concertul civilizației mondiale.

Recapitulînd evenimentele care au colorat și au infuzat

substanță demnă și a celorlalte națiuni, în decembrie 1918, românii au avut ca rezultat de seară o mare înfrînare generală a națiunilor care au avut în comun un act crucial în evoluția istorică a maselor populare. Înțipit prin voiața spontană a maselor populare, care au mare înfrînare în dezvoltarea socială și în dezvoltarea revoluționară și progresivă care, în frunte cu clasa muncitoare, cu proletariatul și cu elementele regionale burghezo-democratice au lichidat exploatarea și au edificat orînduirea socialistă.”

Amplu aniversînd semicentenarul Unirii Transilvaniei cu țara-mamă, înțepim să revenim în drepturile ei activitatea celor mulți, tenacitatea forțelor revoluționare ale țării, clarviziunea politică a mișcării muncitorești din patria noastră, care a aderat fără rezerve și a contribuit din plin

la înfăptuirea actelor decisive ale istoriei țării. Ei sint cei care aspirații au fost de perspectivă, ei sint cei care și-au urmărit cu direnție obiectivele, ei reprezintă, într-un singur cuvînt, POPORUL.

”Mandatul de participare” la Marea Adunare al unui delegat al Partidului Social-Democrat

ALBA IULIA — însemnele noului timp

După 50 de ani, în luna noiembrie a acestui an redăsim Alba-Iulia în plină eferescență. Orașul de astăzi — întreprînder de vestigii istorice și însemne ale noului timp socialist — se pregătește din nou să-și primească oaspeții — pe cei care vor aniversa semicentenarul — într-un context de mari și semnificative împliniri.

Oraș străvechi, cu rădăcini implantate adînc într-o istorie zbuciumată, Alba Iulia își adăugă în felul acesta, noi valori de prim rang ale istoriei. Trecutul ei încetează să fie o simplă colecție de fapte istorice; dimpotrivă, el se prelungește în prezent, sporîndu-și pregnanța și limpezindu-și sensurile. Părăsînd condiția orașului provincial, așa cum o cunoaștem din imagini încețoșate care au supraviețuit timpului scurs, orașul de astăzi se inscrie, cu toate datele sale pe o orbită menită să-l propulseze spre o condiție superioară, de dinamism.

Pe Platoul Romanilor, ecoul uralelor celor 100 000 de mii de muncitori, țărani și intelectuali al căror entuziasm a lecitiferat istoricul act al Unirii Transilvaniei cu România întîlneste astăzi, prîntre atîtea alte realizări ale noului vizibile atît în panoramele largi, cit și

în detaliu, fațadele multicolore ale unui cartier de locuințe recent construit, care prin dimensiunile lui, se vrea el însuși un oraș. Evident, reverberația acestor ecouri îndepărtate este în zilele noastre, cu mult mai conștientă decît în urmă de cinci decenii. Oamenii înșiși — atît cei care locuiesc în noul cartier, cit și cei din vechiul oraș, urmașii făuritorilor Unirii — s-au dăruit, cu pasune și abnegație, noilor imperative ale timpului. Destinul lor reînnoit realizează, prin compensație, dezamăgirea și zăbaterile generațiilor anterioare.

Poposînd astăzi în acest oraș, însemnele noului ne întîmpină cu o vîe strălucire și ne reamintesc mereu, că, în aceste zile premergătoare sărbătoririi semicentenarului, firele nevăzute care le unesc cu însemnele trecutului se învelesc într-o lumnă vie și pătrundătoare. A vorbi despre ele înseamnă a vorbi despre continuitatea poporului nostru, despre noile condiții istorice în care patria noastră și-a recitigat demnitatea și locul în lume.

Refacem itinerariile mulțimilor care s-au adunat la 1 decembrie 1918 pe Platoul Romanilor — și întîlnim o Transilvanie întîinerită. Refacem traseul si-

mnos al străzilor pe care mulțimile au nălcut spre cetate și întîlnim un oraș întîinerit, cărta și s-au adăugat noi editicii și noi spații ale civilizației. Toate acestea sînt transformări materiale care se aselează pe care au antrenat mentalitățile oamenilor, constituie rezultatul cel mai concret al politicii partidului nostru, continuatorilor celor mai înalte tradiții de luptă ale poporului. Ele constituie o materializare a planurilor prin care țara întreațea — și oamenii ei — își îndreaptă vîrile spre un viitor luminos, ale cărui dimensiuni — bunăstare și progresul — se făuresc la toate nivelele de activitate și în toate compartimentele vieții noastre sociale.

Idealurile luptătorilor din 1918 — moment important al luptei poporului pentru libertatea sa națională și socială — înglobînd o întreagă istorie a patriotismului poporului nostru, își află, azi, deplina lor împlîntire, pe care eroii actului de la 1 decembrie 1918 și urmașii lor sint fericii să o contemple.

Iar fînția acestor idealuri, transmisă din mîină în mîină, ne luminează, deopotrivă, trecutul, prezentul și viitorul.

Facsimilul numărului ocazional al ziarului „Alba-Iulia” editat cu prilejul evenimentelor de la 1 decembrie 1918

MANIFESTĂRI CONSACRATE SEMICENTENARULUI UNIRII TRANSILVANIEI CU ROMÂNIA

Subredacțiile noastre județene transmit

MUREȘ, HARGHITA (I. Vulcan). Seară de serată, casel de cultură, căminele culturale, cluburile și muzeele din aceste două județe găzduiesc bogate și atractive manifestări culturale-artistice, științifice închinare apropiatei aniversări a 50 de ani de la Unirea Transilvaniei cu România. În stațiunile balneoclimaterice Tușnad, Borssec, Sovata, Lacul Roșu s-au organizat pentru oameni a-fiați la odihnă sezători literare, expoziții de cărți și fotografii, iar în centrele industriale expoziții cuprinzînd documente, piese arheologice, tipărituri.

BIBLIOTECA documentară de gen „Telekiana” din Tg. Mu-

MEHEDINTI (C. Antoniu). Afișul „Recital de poezie patriotică” a atras numeroși locuitori ai orașului Tr. Severin la casa de cultură a municipiului. Concepțind actul Unirii ca rezultat al unui fîdelung proces revoluționar, realizatorii spectacolului, elevii Liceului economic din localitate, au adus pe scenă figuri luminoase din istoria poporului nostru: Decelbal, Mircea cel Bătrîn, Mihai Viteazul, Horia, Tudor Vladimirescu.

DIMBOVIȚA (S. Marin). Recent, din inițiativa Comitetului local pentru cultură și artă s-a deschis în cadrul Muzeului de istorie al municipiului Tîrgoviște o expoziție închinată semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România.

Printre expozate se află manuscrise, documente, fotografii, cărți, fotocopii legate de acest eveniment istoric.

NEAMȚ (Mihail Iordache). În sala Teatrului Tinerețului din Piața Neamț repetițiile continuă pînă țirziu. Comitetul județean al U.T.C., Teatrul și Comitetul județean pentru cultură și artă au luat inițiativa dramatizării unor momente importante legate de Unirea Transilvaniei cu România. Scenariul aparține lui Eduard Covaș, muzica țig. Lucian Ionescu iar regia lui Gabriel Negru. Pe scenă apar — în interpretarea talentaților actori Cornel Nicoadă, Carmen Galin, Valentin Mîrîtescu, Dumitru Drăgan etc. figuri reprezentative, participante la actul Unirii. Spectacolul va fi prezentat în orașele Biatra Neamț, Roman, Bicaz, Tg. Neamț.

GORJ (T. Sterbîhoiu). Unirea Transilvaniei cu România este tema acțiunilor inițiate în aceste zile în județul nostru, simpozioane, seri literare etc. Casele de cultură, cluburile, bibliotecile au devenit gazde primiteoare ale unor interesante manifestări culturale.

VILCEA (Costea Marin). La Liceul „Mircea cel Bătrîn” din Călimănești elevii au cinstit actul de la care se-implinesc în acest an o jumătate de veac. Formațiile artistice au prezentat un spectacol care s-a bucurat de mult succes. În expoziția, special amenajată, se găsește obiecte istorice și de artă populară. La Liceul din Govora a avut loc montajul literar „Semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România” și un concurs literar.

GALAȚI (Popa Vasile). După numeroase repetiții conduse de actori și regișori, studioul de teatru al elevilor din municipiul Galați a pregătit un recital de poezie. Organizatori: Comitetul județean Galați al U.T.C., Comitetul de Cultură și artă și colectivul Teatrului de Stat din localitate.

(Urmare din pag. 1)

și centrul statului unificat, creat de Mihail Viteazul în anul 1600. Alba Iulia cunoscută martiriului lui Horia și Cloșca, conducătorii marii răscoale a iobagilor din 1784, și tot aici fuseseră întemnițați luptătorii de origine maghiară Caterina Varga și Avram Iancu, conducătorul revoluției române din Transilvania de la 1848-1849.

La Adunarea Națională de la Alba Iulia au participat 1228 de delegați oficiali, cu drept de vot deliberativ, și peste 100 000 de oameni din toate regiunile transilvaniane, între care 7-10 000 muncitori. Vorbînd despre compoziția adunării, Vasile Goldiș semnala că și-au trimis delegații „toată circumscripțiunile electorale din cele 27 de județe cu populație românească, fără considerarea de partide”. În afară de acești delegați, au fost invitați la Alba Iulia „toți episcopii celor două biserici românești”, „... delegații tuturor episcopilor”, și societăților culturale românești, al instituțiilor de învățămînt, al reuniunilor de meseriași, al reuniunilor de femei, ai ofițerilor români.

Lucrările adunării au început la 1 decembrie 1918, pe cîmpul lui Horia, din marginea cetății, unde se strînseseră cît peste 100 000 de oameni veniți să sustină marile act al unirii. Cei 1228 de delegați s-au întrunit în sala care poartă numele de „Sala Unirii”. Au rostit discursuri Ștefan Cîcio Pop, președintele Con-

silului național român central, Vasile Goldiș, reprezentant al aceluiași consiliu, Ioan Juncuța, reprezentant al Partidului Social-Democrat — care, reliefind implicatiile sociale ale luptei pentru unire, a arătat că „țărănul român a venit la Alba Iulia pentru a obține pămînt și drepturi și să se unească în această borbă cu România” — și alți vorbitori. În discursul său, Vasile Goldiș, făcînd istoria perioadei 1848 — 1918, a dat o severă replică frunțosilor reprezentanți burgheziei române care la Adunarea Națională de la Blaj juraseră credință împăratului de la Viena și Austriei — arătînd că împăratul a înșelat speranțele poporului român și că singurul chemat să-și decidă soarta este poporul însuși.

Din înscărinarea Consiliului național român central, V. Goldiș a expus, în fața delegaților oficiali și a celor peste 100 000 de reprezentanți ai românilor adunați la Alba Iulia, rezoluția cu privire la unire, unde se preciza de la început că „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie (1 decembrie 1918), decretază unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dinșii, cu România”. În rezoluție erau expuse, de asemenea, principiile fundamentale pe care le proclama adunarea pentru constituirea noului stat român. Aceste principii erau următoarele: deplina libertate națională pentru minoritățile conlocuitoare și dreptul de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării, în pro-

portie cu numărul lor; deplina libertate și autonomie confesională; votul universal, direct, egal și secret, pentru ambele sexe, de la vârsta de 21 de ani, cu dreptul reprezentării în comune, județe și parlament; libertate deplină pentru presă și dreptul de asociere, înfrînere și propagandă; reformă agrară radicală — asigurarea de drepturi și avantaje pentru muncitorii din industrie, așa cum aveau muncitorii din statele cele mai avansate ale Europei. În continuare, rezoluției era exprimată dorința Adunării Naționale de la Alba Iulia, potrivit căreia

ALBA IULIA, 1 decembrie 1918

congresul de pace avea datorită să asigure dreptate și libertate „pentru toate națiunile mari și mici” și să elimine în viitor „războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale”. În încheierea rezoluției era afirmată hotărîrea adunării Naționale de la Alba Iulia de a constitui un Mare Sfat Național Român, care să aibă toată îndreptățirea de a reprezenta națiunea română „oricînd și pretutînd”, față de toate națiunile lumii, și să ia toate dispozițiile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.”

O limită a acestui rezoluție constă în faptul că n-a ridicat — așa cum ceruseră reprezentanții cei mai progresiști ai poporului, ai voinței sale — problema unei republici burghezo-democratice; autorul acestei rezoluții, Vasile Goldiș, lășîndu-se înfrînșat de patriotism și triumfal de la București, Ionel C. Brătianu, a acceptat, alături de alți frunțași ai Partidului Național Român, ca unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului

cu România să fie făcută în cadrul monarhiei de Hohenzoellern, cit privește principiile fundamentale aprobate de Adunarea Națională de la Alba Iulia, privind alcătuirea noului stat român, ele n-au fost respectate în întregime după unire, dinastia și guvernele burghezo-mosierești trădându-le, așa cum au trădat, în timp, atîtea idealuri și interese ale poporului.

Cu toate acestea, marelui act național, înfăptuit, acum cinci decenii, la Alba Iulia, rămîne în istoria patriei noastre ca una dintre paginile sale cele mai glorioase. „Cu cît se vor strecura în cursul vremii veacurile — spune Vasile Goldiș, subliniînd importanța acestui adunării, — cu atît mai luminos va pătrunde în conștiința națiunii române făptuirea de la Alba Iulia, ca moment al celei mai noi file din viața ei, ca izvor în vece neseecat de înțelepțai îndrumare pe cărare de desăvîșiri și astfel a fîcării și mîrii sale”.

Momentul 1 decembrie 1918 rămîne, astfel, ca un act istoric la care și-au adus contribuția masele cele mai largi ale poporului, unanime în slujirea acestui nobil ideal. „Unirea — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R. — a fost încununarea victorioasă a luptei seculare dusă de cele mai înaintate forțe ale poporului român”. Înfrînșatului statului român unitar a creat noi posibilități pentru dezvoltarea forțelor de producție ale țării noastre, pentru progresul ei. Potențialul industrial al României a crescut, a sporit numărul proletariatului, s-a accentuat rolul acestuia în viața țării.

1918 50 DE ANI DE LA PROCLAMAREA UNIRII TRANSILVANIEI CU ROMÂNIA 1968

...avea sistemul său, numărul său la care împărțea totul și datorită căreia modifica — așa cum se întâmplă și în matematică — cele mai simple operațiuni, de la „înmulțire” până la „acuzie algebrică”. În fond nu e vorba decât de acest fel particular al ficțiunii om de a percepe și exprima adevărul unei, general. Numai că personajul nostru nu începe în existența sa, de treapta celei mai simple operațiuni, „înmulțirea” neajungând niciodată la „acuzia algebrică”. „Boala” de care suferă el este tocmai aceasta, înmulțirea, creșterea monstruoasă a senzațiilor. Suficiența lui este a simțurilor care înregistrează catastrofic. Forta — aici este o forță — de descompunere, de analiză infinitezimală a impresiilor venite din afară este și slăbiciunea fundamentală a personajului. „Fantezia” lui nu funcționează ordine comună, ea nu înmulțește viața ci o scade și o normează, îi dă o ordine suportabilă. Personajul conține (sau e conținut) de o rază fantastică (aproape inumană) de a fi rememorat de ceea ce vede, simte, trăiește. Ceea ce este privit și se revăde într-o montură complicată, stufoasă, comică. Paul este insul care vede baroc. Realitatea nu are pentru el proporțiile înșișițoarea care în fond nu sunt decât limitele privirii noastre ci ea se revăde peste toate (limita) comună de înregistrare. El trăiește cum visează și visează cum trăiește iar mitomania nu e decât un remediu la resortul ascuns care-l revelează prin simțuri aureolind, gestul comun.

CRONCALITERARĂ

NICOLAE BREBAN:

„ANIMALE BOLNAVE”

Ilustrarea acestui volum poetic îl face pe Paul Ștefănescu să apară ca un personaj care este Paul Ștefănescu. El reprezintă semnificativ nu o ipoteză ori o opțiune ci pur și simplu o dramă a sensibilității, un fel de „pățenie” care trebuie, desigur, vindecat. În existența sa, el reprezintă un mod existențial. Desigur, n-ai putea scrie acele concepte și autorului din noi n-ai putea crede ce crede el, dar poți să scrii, să îți dai seama că în „Animale bolnave” există o „degrădare” în propria viață în erori și în certitudini. În acest sens este prezent în această nu prin concepte, or, ori formula lor de viață, ci în mișcarea în care i-a ales, și în poezia lui „degrădarea” în propria viață în erori și în certitudini. În acest sens este prezent în această nu prin concepte, or, ori formula lor de viață, ci în mișcarea în care i-a ales, și în poezia lui „degrădarea” în propria viață în erori și în certitudini.

...și fac inapoi de experiență reală dar personajul își creează una potrivită slăbiciunii lui: ficțiunea memorizată (sau „amintiri”) fictive. Experiența este deci dată nu produsul pur și simplu al fondului tutelar ireductibil ci puțin determinată expresiv de acesta (M. Ungheanu a observat cu justețe expresionismul acestui stil literar).

...și fac inapoi de experiență reală dar personajul își creează una potrivită slăbiciunii lui: ficțiunea memorizată (sau „amintiri”) fictive. Experiența este deci dată nu produsul pur și simplu al fondului tutelar ireductibil ci puțin determinată expresiv de acesta (M. Ungheanu a observat cu justețe expresionismul acestui stil literar).

CREAȚIA MUZICALĂ ȘI EDUCAȚIA ESTETICĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

În același timp, cred că nu trebuie să avem nici un fel de menajerie în fața unui public care frecventează viața artistică cu dorința unui divertisment facil, care nu este dispus să înțeleagă și să asimileze noile creații ale culturii noastre, care, ca și în orice domeniu al activității noastre, efort cognitiv, curiozitate, răbdare.

Eforturile spre apropierea valorilor contemporane vor fi însă anihilate în condițiile în care formatele noastre, fiecare muzician în parte nu va înțelege necesitatea de a oferi acestor lucrări, interpretări de înaltă calitate, capabile de a pune în lumina lumii de idei a gânditorului muzical din zilele noastre.

Din păcate uneori în viața noastră muzicală au loc manifestări (mar refer aici, de pildă, ultimul concert de muzică contemporană românească al Filarmonei București) care, din păcate, au caracterul unei afecțiuni estetice și culturale. Este vorba de o manifestare de natură teatrală, de un spectacol în care se promovează, în mod evident, interesul comercial și nu pe cel artistic și cultural. Este vorba de o manifestare de natură teatrală, de un spectacol în care se promovează, în mod evident, interesul comercial și nu pe cel artistic și cultural.

...și fac inapoi de experiență reală dar personajul își creează una potrivită slăbiciunii lui: ficțiunea memorizată (sau „amintiri”) fictive. Experiența este deci dată nu produsul pur și simplu al fondului tutelar ireductibil ci puțin determinată expresiv de acesta (M. Ungheanu a observat cu justețe expresionismul acestui stil literar).

...și fac inapoi de experiență reală dar personajul își creează una potrivită slăbiciunii lui: ficțiunea memorizată (sau „amintiri”) fictive. Experiența este deci dată nu produsul pur și simplu al fondului tutelar ireductibil ci puțin determinată expresiv de acesta (M. Ungheanu a observat cu justețe expresionismul acestui stil literar).

SNOBUL

(Urmare din pag. 1)

lor asupra baronului Charles. Dacă e de un gust comun romanul de succes este condamnat fără drept de apel, noțiul cu priză e decretat. Produsul cuvintelor trebuie să fie o rodie încă necăpătată și de masă, un ospăț vilitor. Trebuie să ca- dă o rază de soare deasupra, trebuie făcut un gest, trebuie luată o hotărâre, abia după aceea totul ca- pătă farmec și poate emanență.

Snobul cenzurează entuziasmul, pentru că și expansiunea presupune un cere-

monial și acest cere- monial trebuie să fie închisat în canon. Nu faceți imprudența de a-l contrazice pe acest domn atât de înverșunat! O să fiți taxat de retrograd, de prost, pur și sim- plu, pentru că nimie și nimie nu-l poate opri să vă nimicească reputația. Snobul e neastent cu adversa- rii. Se scoală devere- me, intră peste oa- meni, intră pe loca- zii. Nu mai ai pe de- el. E mai rău ca o- celiul din ochi și ca- dă o prostia laolaltă, cum spunea atât de frumos un mare scri- tor.

Atenție dar la snobii...

ZILNIC ÎNTR- ORELE 0-24

Audientele mele

De fapt, de poezie, se ocupă toată lumea ca și de fotbal. Și atunci, mă rog, de ce nu-n-ș ocupă și eu ca și tot nu mă pricep? Intotdeauna am ocotit a- semezea subiecte... în versuri, dar dacă vizitatorul meu nu cerut-o... Deci să începem, că nu avem încăto... „Dumneacastră?” „Cu poezia”, „Adică cum?” „Am și eu niște poezii”. „Dar ce ai ca să ocupă?” „Sint telexian?” „Acele multe poezii?” „Una”. „Tot o bine. S-o ascultăm!”. „Poezia mea se intitulă: „Poezia oaselor”. „Alte părți ale corpului nu ai găsit?”. „Întii ascultă și după aceea discutăm”. „Eu stau cu capul în sus și mă gîndesc la humerus / Și cum stăteau așa-n picior / Gîndul zbura la parietale”. „În sfîrșit, cite versuri are poezia?”. „Treis sute”. „Bine, dar corpul omene- sc are numai 206 oase, de unde ai găsit...”. „Versuri în plus... adică oase în plus?”. „În poezie totul e posibil”. „Bine, însăși-le la mine și așteptai?”. „Să intru următorul. Noul vizitator să tot aibă ero 25 de ani. E tânăr. „Tot cu versuri?”. „Nu toale, eu nu am adus versuri, am adus poezii”. „Multe?” „Vrei trei sute, le-am scris aseară, în timpul meu liber”, „Făcăt de timp tu liber — am zis în gînd. „Să auzim o poezie?”. „Cînd inspirația îmi vine, demento, furios / Mă sui pe sobă și scriu, scriu, pînă noaptea tîrziu / Pînă cad în pat, pu- trificațional” / „Așa-i că-i tare?” „Eu am căsăt de la primul vers că am scris o mare operă și de aceea am venit să te consult”. „Nu credeți că era mai ușor să consultați un neurolog? Am eu niște relații...”. „Of, nu fiți și cu poezia. Cîți suferă bieții oameni pînă la așterne pe hîrtie. Dar dacă mă ocup de poezie să merg pînă la capăt. Să intru următorul”. „Eu am o poezie filozofică?”. „Ai terminat filozofia?”. „Ce e aia?”. „Nu are importanță, ci- tiiți o poezie filozofică?”. „Socrate cînd s-a scul- tat / Pe un cal a-ncălecat / Și în trăsă a- umblat / El acolo a căsăt / Și acolo a aflat / Printre alie hangarale / Pietrele filozofale”. „Păi sint mai multe pietre filozofale?”. „Te cred, că altel nu rima hangarale cu filozofale”. O fi...

Cointeresarea materială

(Urmare din pag. 1)

De mai mult timp se discută de necesitatea existenței cursurilor de ridicare a calificării — ca formă importantă de perfecționare a cunoștințelor tehnice de conducerea întreprinderii, pentru consensurarea în sarcinile: „ce-am putat, am făcut!”.

Nu putem spune că prin cursurile de ridicare a calificării, existente în prezent în mai toate unitățile industriale din țară, nu se asigură un nivel de cunostințe tehnice și profesionale. Dar, de aici și pînă la ceea ce ar putea să constituie ele, în perspectiva introducerii tot mai masive a progresului tehnice în sectoarele de activitate, o cale lungă, anevoioasă, trebuie să se înfruntă obstacole, de cele mai multe ori subiective, care frinează perfecționarea cunoștințelor tehnice de specialitate ale fiecărui lucrător. În cele ce urmează mă voi referi la câteva din aceste „bariere” care se dovedesc în continuare a fi sau trecut, tocmai datorită slabei și insuficienței înțelegerii a realității de către factorii responsabili direct interesați.

Nu întrebăm, totuși, de ce frecvența și astfel de cursuri am dorit, de ce aceste cursuri nu-și ating scopul pentru care au fost create? Motivele, sint destul de multe. A ne opri atenția asupra celorva dintre ele, mi se pare însă o chestiune utilă.

Cred că este justificat să începem cu o chestiune care nu e-a oprită, ci este o chestiune de durată: durata cursurilor de ridicare a calificării.

După părerea mea cred că este mai bine ca, în loc de 6 luni de timp, să se realizeze în o fracționare a duratei de studiu, variind în jur de 3-4 luni, cu obligativitatea interomării unei perioade de însușire practică a cunoștințelor predate, urmînd ciclul teoretic — cu un număr de ore sporit — și se revă la un nivel de exigență superior, dar, întotdeauna, în măsură să răspundă cerințelor practice imediate impuse de specificul activității sa aștelî respectiv.

S-ar realiza și aplicarea imediată și supraviețuitoare în producție a cunoștințelor teoretice însușite în acest interval de timp, precum și posibilitatea de a cuprinde într-un număr relativ scûr (un an) un număr echivalent mare de cursuri. Pentru că, oricît am discuta de eficiența lecturilor predate nu putem să ne gîndim la o reală eficiență a acestora, aștia timp cit în prezență într-o lungă de zile.

Important mi se pare să abordăm — legat de afirmarea de mai sus — chestiunea cointeresării materiale a cursanților. După cum se știe, în momentul de față ești care termină cursurile de ridicare a calificării nu au nici un avantaj față de ceilalți. Atîta timp cit lipsesc formele concrete de stimulare a celor care termină aceste forme de învățămînt, a lectorilor res- ponsabili, după părerea mea, nu se va ajunge la nici un rezul- tăt. Mă gîndesc că aici s-a re- sultat în mai multe feluri, existînd în prezent un fond alocat de către M.T.C.M., destinat calificării la locul de muncă și al specialiștilor, de fond valoric constituit la dispo- zitia unităților industriale și care, deci, se suportă de către acestea. N-ar fi, oare, posibil să fie constituit, la nivelul întreprinderilor — mai ales în valoarea lui — o depozit în cazul nostru 200 000

de lei pe an — un fond special destinat cointeresării mate- riale a cursanților și lectorilor responsabili? Avantajele ar fi, cred, deosebit de mari, iar suma alocată ar fi recuperată înzecit.

Nu este lipsit de importanță să se atragă atenția asupra unui alt aspect destul de semnifica- tiv pentru uzina noastră. Aș- tam la început că aici s-a con- centrat producția de aparate de măsură și control ce recla- mă un înalt nivel de pregătire profesionale. Este de obicei să spunem însă că întîmpinăm avîri greu- țăți deoarece nici pînă astăzi nu au fost reglementate ani- multe prevederi referitoare la structura nomenclatorului de meserii în vigoare. Dacă în ca- doul institutelor politehnice se pregătesc cadre specializate în mecanică fină, în rețeaua în- vățămintului profesional nu există o secție, chiar o școală, care să ne furnizeze absolvenți capabili să execute lucrări de înaltă calitate, care să poată fi nel noastre. Dacă avem în ca- de, de exemplu, de un etalonist, întreprinderea este nevoită — conform nomenclaturii ac- tuale, să angajeze lăcătuș meca- nici. S-a dovedit, practic, că ori- cînd ar fi înfăptuirea nou- devalului profesional, în condițiile tehnologice din uzină, este cu 50-60 la sută mai mic. S-ar pă- rea că lucrurile se rezolvă pe măsura ce muncitorul se inte- grează în procesul productiv. Nimic mai fals. Deoarece nu cunoștințele, întreaga gamă de reflexe ce trebuie să le aibă un astfel de lucrător se capată în mai mult de șase luni. Îar noțiunile predate la cursurile de ridicare a calificării, în con- textul unei tematicii multilate, nederivate pe categorii de încautare tarifară și meserii, nu sint în măsură să-i asigure „întrearea” în pas cu ceilalți.

Este în lucru un curs care nu e-a ocotit în ultimul timp, ba din contra, așa spune, că din amali- de genul acesta ne-au dat mult de furcă, din 1965 încoa. Ca să reusim, totuși, să stabilim un echilibru cit de ridice între nive- lul de tehnici de ridicare și pre- gătirea profesională a lucrătô- rilor, am recurs la o sistem rotativ, dacă e posibil, să-i nu- mese astfel, și care constă în obligativitatea, — chiar de la angajare — ca toți lucrătô- rii să fie în măsură de însușire a cu- rșilor de specialitate și în oas- timentul de specialitate și le- am asigurat toate condițiile pentru ca ei să cunoască, în- tr-un timp relativ scûr, întreaga gamă de tipodimensiuni, (caz în care referă la manome- trisți) fabricate de uzină. Re- zultatele unui astfel de proce- deu au fost deosebit de favora- bile, cel puțin avînd în vedere situația realizării indicatorilor de plan, în ultimii doi-țrei ani: dacă pînă în 1965-66, deta- rîta însușirii inginerilor și tec- nicienilor în prima decadă a fiecărui luni nu se asigura deci în pro- porție de 14-16 la sută, astăzi, în condițiile în care fabrică- poste 40 000 de manometris- 115 tipodimensiuni.

Este în lucru un curs care nu e-a ocotit în ultimul timp, ba din contra, așa spune, că din amali- de genul acesta ne-au dat mult de furcă, din 1965 încoa. Ca să reusim, totuși, să stabilim un echilibru cit de ridice între nive- lul de tehnici de ridicare și pre- gătirea profesională a lucrătô- rilor, am recurs la o sistem rotativ, dacă e posibil, să-i nu- mese astfel, și care constă în obligativitatea, — chiar de la angajare — ca toți lucrătô- rii să fie în măsură de însușire a cu- rșilor de specialitate și în oas- timentul de specialitate și le- am asigurat toate condițiile pentru ca ei să cunoască, în- tr-un timp relativ scûr, întreaga gamă de tipodimensiuni, (caz în care referă la manome- trisți) fabricate de uzină. Re- zultatele unui astfel de proce- deu au fost deosebit de favora- bile, cel puțin avînd în vedere situația realizării indicatorilor de plan, în ultimii doi-țrei ani: dacă pînă în 1965-66, deta- rîta însușirii inginerilor și tec- nicienilor în prima decadă a fiecărui luni nu se asigura deci în pro- porție de 14-16 la sută, astăzi, în condițiile în care fabrică- poste 40 000 de manometris- 115 tipodimensiuni.

AGENDA TELEGRAME

NICOLAE CEAUSESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

Tovarăşul NICOLAE CEAUSESCU, preşedintele Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste...

RECEPŢIE CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAŢIONALE A R. S. F. IUGOSLAVIA

Cu ocazia sărbătorii naţionale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia...

RECEPŢIE CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ELIBERĂRII ALBANIEI

Ambasadorul R.P. Albania la Bucureşti, Josif Pogace, a oferit miercuri seara o recepţie cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a eliberării Albaniei...

Au luat parte şefii unor misiuni diplomatice acreditate la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Miercuri, a sosit în Capitală o delegaţie a Partidului Comunist Mexican...

Major, şi de alte persoane oficiale române. An fost de faţă Ma Siu-şin, înscris în catalogul a cadrelor...

Miercuri, 27 noiembrie, o delegaţie de partid, de stat şi militară din Republica Populară Chineză...

Miercuri la amiază, vicepreşedintele Marii Adunări Naţionale, Gheorghe Neclău, a primit la Falatul Marii Adunări Naţionale...

Repos Foto: EMIL COJOCARU

SPORT

FLORIN GHEORGHIU A REMIZAT CU MEDINA

După trei runde, la turneul internaţional de şah de la Palatul de Măjor, a avut loc un meci între Florin Gheorghiu şi Medina...

UNIVERSITATEA CRAIOVA ÎN CUPA BALCANICĂ LA FOTBAL

La Sofia a avut loc Conferinţa "Cupa balcanică" la fotbal. În cadrul lucrărilor conferinţei a fost stabilit regulamentul...

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

ASII TENISULUI PROFESIONISTI

Astăzi încep meciurile Madison Square Garden din New York între doi tineri internaţionali de tenis profesionişti...

LA MARI

La Marea Neagră, în meciul pentru titlul de campion mondial de fotbal, a avut loc un meci între două echipe...

PELE - REPORTER DE TELEZIUNNE

După cum se anunţă din Sao Paulo, la începutul anului viitor, cunoscutul fotbalist brazilian Pele îşi va face debutul ca reporter la televiziunea braziliană...

LA MARI

La Marea Neagră, în meciul pentru titlul de campion mondial de fotbal, a avut loc un meci între două echipe...

A apărut

LUPTA DE CLASĂ

Organ teoretic şi politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Seria a V-a, anul XLVIII, noiembrie 1968.

LA MARI

La Marea Neagră, în meciul pentru titlul de campion mondial de fotbal, a avut loc un meci între două echipe...

LA MARI

La Marea Neagră, în meciul pentru titlul de campion mondial de fotbal, a avut loc un meci între două echipe...

O seamă de vorbitori

O seamă de vorbitori a relevat preocuparea organizatorilor de tineret din facultăţi de a-şi orienta activitatea spre dezvoltarea în masa studenţilor...

la să înţeleagă un elevat climat

la să înţeleagă un elevat climat spiritual al morale studenţilor relevată prin acţiune...

la să înţeleagă un elevat climat

la să înţeleagă un elevat climat spiritual al morale studenţilor relevată prin acţiune...

la să înţeleagă un elevat climat

la să înţeleagă un elevat climat spiritual al morale studenţilor relevată prin acţiune...

OPERATIVITATEA

incă, intervenţii ale delegaţilor la Conferinţă au adus justifică, care cridă cu privire la lipsa de operativitate în această privinţă...

— propuneri dintre cele mai interesante (editarea unei publicaţii interne, organizarea unui cor, înfiinţarea unui taraf etc.)...

— propuneri dintre cele mai interesante (editarea unei publicaţii interne, organizarea unui cor, înfiinţarea unui taraf etc.)...

— propuneri dintre cele mai interesante (editarea unei publicaţii interne, organizarea unui cor, înfiinţarea unui taraf etc.)...

TRISTEŢI LA ŞCOALA DIN DUDA

Directorul de învăţământ a spus că de la începutul anului şcolar nu s-a putut realiza nici un plan de învăţământ...

făcut deci primul pas: s-a mutat în locuinţa rezervată directorului...

Am încercat, cu toată obiectivitatea, să aflăm şi alte forme de ajutor folosite, cum ar fi controlul planurilor de lecţii...

noembrie în contul celor 3 zile de concediu aprobat oficial, că tinerii pentru soţia lui...

Am dat multe amănunte (nu toate) şi s-au dezvoltat aspecte de interes, în special la adresa breslei săcăleşti pe care, din respect pentru dăruirea nobilă...

Am început să muncesc trezind peste grăniţile cotidiene cu multă agură...

Atunci ce s-a întâmplat? Să nu fi fost aripile ei prea puternice pentru zbor? În ziua când ne aflăm în scola şcolii, Octavian Tugulea era plecat la Iaşi...

Nu anulăm nimic din adevărurile exprimate înainte. Ele însă coexistă cu compromisiuri...

Să fie o întâmplare, şi numai în cazul acesta, că scola din Duda primese şi reţine greu cadre noi...

Dincolo de toate faptele descrise, se află scola cu elevii săi care vor să înveţe, mulţi dintre ei fiind mai departe de 8 clase...

Am încercat, cu toată obiectivitatea, să aflăm şi alte forme de ajutor folosite, cum ar fi controlul planurilor de lecţii...

Brutal spus, în scola aproape în totală domnie a dezordinei şi a indisciplinei profesionale...

Am putea pune întrebarea: ce loc ocupă viaţa tineretului cadre didactice în contextul vieţii de organizaţie?

Acum, când apar aceste rînduri, în scola din Duda se desfăşoară — cum am fost informată — o instrucţie mai complexă...

CONVORBITURILE DE LA PARIS ÎN PROBLEMA VIETNAMEZĂ

SAIGON 27 (Agerpres). — La Washington, Saigon a fost dat ca acordat un comunicat care se face cu administrația sud-vietnameză acceptată să participe la negocierile de pace de la Paris. Noua hotărâre a guvernului saigonez, care anterior propunerea convorbirilor a fost respinsă, comunicatului menționează că „la Paris, delegația Thieu ar avea un rol predominant, în afara chestiunilor de ordin militar, unde Statele Unite își vor păstra preponderanța”. Se apreciază că prin această „concesie”, Washington urmărește obținerea unui dublu avantaj pentru S.U.A.: pe de o parte, evita să fie înțeles că „necunoașterea” în tratatele interne ale Vietnamului de sud, iar pe de altă parte să asigure cuvântul hotărârilor în legătură cu prezența lor militară în această parte a Vietnamului.

„Comunicatul menționează, totodată, că delegația saigoneză va pleca în curând în capitala franceză, unde, potrivit agenției United Presse International, tratativele de pace ar putea începe chiar în cursul săptămânii viitoare. Data plecării delegației, ca și componența ei urmează să fie anunțate ulterior, dar la Saigon se presupune că în fruntea acesteia s-ar putea afla generalul Nguyen Cao Ky.

PARIS 27 (Agerpres). — La Paris, Washington și Saigon s-au făcut cunoscut că între S.U.A. și Administrația de la Saigon a intervenit un acord în legătură cu forma de participare a acestuia din urmă la convorbirile privind Vietnamul, de la Paris. În comunicatele oficiale americane și saigoneze se avansează cu privire la convorbiri formula a „două tabere”, în viziune contrară cu acordul realizat anterior între reprezentanții S.U.A. și cei ai R.D. Vietnam. S.U.A. Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud și administrația de la Saigon. Cele „două tabere” ar urma să fie constituite, pe de o parte, din reprezentanții R.D. Vietnam și F.N.E. și, pe de altă parte, din cei ai S.U.A. și administrația de la Saigon.

În legătură cu șirile provenite din Washington și Saigon, purtătorul de cuvânt al delegației R.D. Vietnam la convorbirile de la Paris, Nguyen Thanh Le, a precizat că tara sa a consimțit la ținerea unei conferințe în patru. „Afirmările părții americane potrivit cărora am fi fost de acord cu o conferință între două părți sau două tabere, nu sînt exacte”, a spus el. După ce a relevat că Frontul Național de Eliberare este reprezentantul autentic și competent al populației sud-vietnameze, purtătorul de cuvânt a declarat că, având în vedere raporturile de subordonare dintre S.U.A. și administrația de la Saigon, „nu avem de făcut nici un comentariu cu privire la organizarea internă a delegației lor. Administrația marionetă de la Saigon, care a fost condamnată în mod unanim de opinia publică pentru fărâșele sale, se va demasca încă și mai mult dacă va continua să întinză conferința în patru”.

PARIS 27. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Miercuri dimineața, purtătorul de cuvânt al delegației Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud la conferința de la Paris, Duong Dinh Thao, a declarat reprezentanților presei că F.N.E. a acceptat să participe la o conferință în patru, ca parte independentă și egală în drepturi cu celelelalte părți. El a declarat că F.N.E. este adevăratul reprezentant al aspirațiilor legitime ale populației din Vietnamul de sud, fiind pe deplin competent de a rezolva toate problemele privind Vietnamul de sud. Prezența reprezentanților administrației de la Saigon la conferință în patru asupra Vietnamului nu înseamnă recunoașterea de către F.N.E. a acestei administrații create pentru a servi ca instrument al agresiunii americane în Vietnam.

Purtătorul de cuvânt al F.N.E. a subliniat că, dacă conferința nu se va putea desfășura în patru convorbiri în trei, cu participarea R. D. Vietnam, Statelor Unite și F.N.E., pentru a căuta o soluție pașnică problemei vietnameze. Duong Dinh Thao a subliniat că fără recunoașterea F.N.E. nu este posibilă nici o soluție pașnică a problemei vietnameze.

PARIS 27. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Miercuri dimineața, purtătorul de cuvânt al delegației Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud la conferința de la Paris, Duong Dinh Thao, a declarat reprezentanților presei că F.N.E. a acceptat să

S.U.A. — Incidente în fața unei școli din Brooklyn în timpul grevei profesorilor new-yorkezi

Consultările lui M. Rumor

Cea de-a doua fază a reglementării crizei de guvern din Italia — deschisă prin desemnarea lui Mariano Rumor în vederea formării unui nou cabinet — a început miercuri dimineață sub auspiciu nu tocmai favorabil. O astfel de apreciere pornește de la faptul că existența unui acord general între cele trei partide — democrat-cristin, socialist și republican — pentru alcătuirea guvernului tripartit nu înseamnă încă aprobarea programului de guvern, a personalului care să alcatuiască echipa guvernamentală. Astfel, direcțiunea partidului socialist, după două zile de dezbateri vii, a dat publicității un comunicat concludiv, ce consemnează doar adreziunea majorității de 52 la sută „la constituirea” unui guvern organic de centru-stînga.

Cu toate aceste particularități, criza de guvern are un curs normal: există un președinte de consiliu-demsemnat, a fost afirmată voința conducătorilor celor trei partide de a trece la formarea unui guvern de centru-stînga. În timp pînă nu de mult acoperită cu grîu, orez, floarea soarelui, înainte de a intra în orășel, a aprut pe mai multe hectare Uzina de superfoști, cu turnul ei înalt și spre cer (cea mai înaltă construcție de acest gen din țară). Instalațiile moderne ale uzinei, cărora li se adaugă alte edificii, numeroase magazine, anexe multiple, alcătuiesc un veritabil orșel. Un dute-vino continuu, zeci de autocamioane aduc din zona Mirdita piră, se întorc după ce-și descarcă materia primă pentru a lua iarăși același drum de munte.

Complicatele procese chimice, ce au loc prin purgarea și instalarea modernă, transformă încălzitura galben-roșiatică în acid sulfuric, indispensabil fabricării superfoștii. În alt sector al uzinei, vagoane speciale amănate cu o calea ferată rampe pentru a fi încărcate cu petrolul îngrășămint. Din timp în timp, garni-

artistică de amatori din România. Expoziția a fost inaugurată sub patronajul ministrului adjunct al educației naționale și artelor, dr. Joseph Zarour. La deschiderea expoziției au participat funcționarii superiori din diferite ministere, șefii ai misiunilor diplomatice, personalități culturale libaneze, ziariști. A fost prezent ambasadorul român din Beirut, dr. Iacob Ionașcu.

Întîlnirea ministrilor culturii din unele țări socialiste. SOFIA 27 (Agerpres). — La invitația președintelui Comitetului pentru Cultură și Artă al R.P. Bulgaria, Pavel Matev, în ziua de 27 noiembrie la Sofia a avut loc întîlnirea ministrilor culturii din următoarele țări socialiste europene: R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară și Uniunea Sovietică. Din țara noastră a participat o delegație condusă de Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

În cadrul întîlnirii, ministrii au prezentat informări despre dezvoltarea vieții culturale din țările lor și au procedat la un schimb de păreri cu privire la extinderea relațiilor culturale. Ei au relevat cu satisfacție că legăturile culturale și multilaterale dintre țările socialiste se dezvoltă cu succes. Totodată, participanții și-au exprimat dorința de a extinde, în forme corespunzătoare, relațiile lor în toate domeniile artei și culturii. Participanții la întîlnire s-au declarat dispuși să studieze propunerile făcute în cursul dezbaterilor.

Ministrii au constat în unanimitate că întîlnirea desfășurată a fost utilă. Ei consideră că și pe viitor pot avea loc asemenea întîlniri, atunci cînd va fi necesar. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, cordialitate și deplină înțelegere reciprocă.

Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, i-a primit miercuri pe conducătorii delegațiilor care au participat la întîlnirea ministrilor culturii din unele țări socialiste europene.

SEMICENTENARUL UNIRII TRANSILVÂNIEI CU ROMÂNIA

La 25 noiembrie 1968, ambasadorul Republicii Socialiste România la Oslo, Eduard Mezinescu, a ținut o conferință de presă, consacrată sărbătoririi semicentenarului unirii Transilvaniei cu România.

La Ambasada Republicii Socialiste România din Delhi a avut loc o conferință de presă în legătură cu semicentenarului unirii Transilvaniei cu România. Ambasadorul Aurel Ardeleanu a vorbit reprezentanților presei și ai radiovizionului indiene despre semnificația acestui eveniment pentru poporul român și a răspuns la numeroase întrebări adresate de participanți.

În cadrul manifestărilor prilejuate de aniversarea semicentenarului unirii Transilvaniei cu România, a avut loc, în saloanele casei de cultură „Dar el-Fan” din Beirut, vernisajul expoziției „Mișcarea

artistică de amatori din România. Expoziția a fost inaugurată sub patronajul ministrului adjunct al educației naționale și artelor, dr. Joseph Zarour. La deschiderea expoziției au participat funcționarii superiori din diferite ministere, șefii ai misiunilor diplomatice, personalități culturale libaneze, ziariști. A fost prezent ambasadorul român din Beirut, dr. Iacob Ionașcu.

Întîlnirea ministrilor culturii din unele țări socialiste. SOFIA 27 (Agerpres). — La invitația președintelui Comitetului pentru Cultură și Artă al R.P. Bulgaria, Pavel Matev, în ziua de 27 noiembrie la Sofia a avut loc întîlnirea ministrilor culturii din următoarele țări socialiste europene: R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară și Uniunea Sovietică.

În cadrul întîlnirii, ministrii au prezentat informări despre dezvoltarea vieții culturale din țările lor și au procedat la un schimb de păreri cu privire la extinderea relațiilor culturale. Ei au relevat cu satisfacție că legăturile culturale și multilaterale dintre țările socialiste se dezvoltă cu succes. Totodată, participanții și-au exprimat dorința de a extinde, în forme corespunzătoare, relațiile lor în toate domeniile artei și culturii. Participanții la întîlnire s-au declarat dispuși să studieze propunerile făcute în cursul dezbaterilor.

Ministrii au constat în unanimitate că întîlnirea desfășurată a fost utilă. Ei consideră că și pe viitor pot avea loc asemenea întîlniri, atunci cînd va fi necesar. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, cordialitate și deplină înțelegere reciprocă.

UN ORAȘ TÎNĂR

LA 29 NOIEMBRIE SE SĂRBĂTOREȘTE A 24-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII ALBANIEI DE SUB JUGUL FASCIST

De la an la an harta Albaniei populare cunoaște modificări născute prin efortul creator al oamenilor muncii. Obiectivele prezăvute în planurile cincinale devin practic palpabile prin nașterea unor noi centre economice. Noi așezări, cîltădă necunoscute, devin orașe. Realizatori și martori, cetățenii Republicii Populare Albania, transformă mlaștina în terenuri fertile, regiuni stîlcoase în centre miniere, zone agrare în centre industriale. Simbolică pentru dezvoltarea continuă a țării a devenit localitatea Laç.

Cu cîțiva ani în urmă, Laç nu era decît un simplu sat, aproape necunoscut în anualele statistice. Într-un scurt timp istoric Laç a devenit un adevărat orșel industrial, care cunoaște de la un an la altul noi cote.

În cîmpia pînă nu de mult acoperită cu grîu, orez, floarea soarelui, înainte de a intra în orșel, a aprut pe mai multe hectare Uzina de superfoști, cu turnul ei înalt și spre cer (cea mai înaltă construcție de acest gen din țară). Instalațiile moderne ale uzinei, cărora li se adaugă alte edificii, numeroase magazine, anexe multiple, alcătuiesc un veritabil orșel. Un dute-vino continuu, zeci de autocamioane aduc din zona Mirdita piră, se întorc după ce-și descarcă materia primă pentru a lua iarăși același drum de munte.

Complicatele procese chimice, ce au loc prin purgarea și instalarea modernă, transformă încălzitura galben-roșiatică în acid sulfuric, indispensabil fabricării superfoștii. În alt sector al uzinei, vagoane speciale amănate cu o calea ferată rampe pentru a fi încărcate cu petrolul îngrășămint. Din timp în timp, garni-

țurile părăsesc incinta uzinei, îndreptîndu-se spre alte stații, pentru a lua drumul ogarelor.

Deși de numai doi ani în activitate, colectivul uzinei de superfoști și-a creat un bun renume; lucrătorii din agricultura vad în recolta fiecărui an și a parte din fînicia muncitorilor chimiști de la Laç.

În altă parte a orășului se află Combinatul pentru industrializarea lemnului. În fiecare zi bușteni masivi de pin, aduși din pădurile din nordul țării, sînt descărcați. Mii de metri cubi capătă prin prelucrare noi

valori. Chereasta — una din principalele produse ale Combinatului — este îndreptată spre șantierile de construcție ale țării. În alte secții ale combinatului s-a trecut la realizarea panourilor și plăcilor fibrolamnoase, deseurile de lemn sînt folosite la confecționarea lăzilor pentru ambalarea fructelor și legumelor.

Potriviți revistei „ALBANIE NOUVELE” colectivul combinatului, de altfel ca și al

ani locuiesc în apartamente noi. În noul liceu sînt sîmlinate pînă tîrziu în noaptea. După ce elevii de la „cursurile de zi” părăsesc școala, în bănci le iau locul operatorii chimiști, muncitorii de la combinatul de industrializare a lemnului.

În prezent se pun bazele unor noi întreprinderi și instituții edificare care vor înfrumuseța și mai mult acest tînar oras.

P. NICOARA

Blucuri noi de locuință la Tirana

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 27 — Trismul special Agerpres, N. Ionescu transmite: În Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. s-a ținut, miercuri, dezbaterile în legătură cu invitarea părților direct interesate la apropiata dezbateră a „Problemei coreene”. După cum s-a mai anunțat, în Comitetul politic au fost prezente în legătură cu aceasta, două proiecte de rezoluție principale. Primul, elaborat de 17 state printre care și România, prevede „invitarea simultană și necondiționată a reprezentanților Republicii Populare Democratice Coreene și reprezentanților Republicii Coreea ca părți interesate, să participe fără drept de vot la discutarea problemelor privind Coreea”. Al doilea document, inițiat de S.U.A., prevede invitarea numai a reprezentanților Coreei, de sud la viitoarele dezbateri din O.N.U. în legătură cu problema menționată.

Mobilizîndu-și toți sprijinitorii, Statele Unite au determinat și în acest an adoptarea proiectului lor de rezoluție discriminatoare cu 67 de voturi pentru, 25 împotriva și 28 de abțineri. Proiectul de rezoluție al „celor 17” a înfruntat 40 de voturi pentru, 55 împotriva și 28 de abțineri.

În cadrul manifestărilor prilejuate de aniversarea semicentenarului unirii Transilvaniei cu România, a avut loc, în saloanele casei de cultură „Dar el-Fan” din Beirut, vernisajul expoziției „Mișcarea

artistică de amatori din România. Expoziția a fost inaugurată sub patronajul ministrului adjunct al educației naționale și artelor, dr. Joseph Zarour. La deschiderea expoziției au participat funcționarii superiori din diferite ministere, șefii ai misiunilor diplomatice, personalități culturale libaneze, ziariști. A fost prezent ambasadorul român din Beirut, dr. Iacob Ionașcu.

Întîlnirea ministrilor culturii din unele țări socialiste. SOFIA 27 (Agerpres). — La invitația președintelui Comitetului pentru Cultură și Artă al R.P. Bulgaria, Pavel Matev, în ziua de 27 noiembrie la Sofia a avut loc întîlnirea ministrilor culturii din următoarele țări socialiste europene: R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară și Uniunea Sovietică.

În cadrul întîlnirii, ministrii au prezentat informări despre dezvoltarea vieții culturale din țările lor și au procedat la un schimb de păreri cu privire la extinderea relațiilor culturale. Ei au relevat cu satisfacție că legăturile culturale și multilaterale dintre țările socialiste se dezvoltă cu succes. Totodată, participanții și-au exprimat dorința de a extinde, în forme corespunzătoare, relațiile lor în toate domeniile artei și culturii. Participanții la întîlnire s-au declarat dispuși să studieze propunerile făcute în cursul dezbaterilor.

Ministrii au constat în unanimitate că întîlnirea desfășurată a fost utilă. Ei consideră că și pe viitor pot avea loc asemenea întîlniri, atunci cînd va fi necesar. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, cordialitate și deplină înțelegere reciprocă.

IOAN TIMOFTE

IN EDITURA Flammarion a aprut cartea „Voici la Rou-

GREVA STUDENȚILOR MADRILENI

Studenții și profesorii de la Facultatea de Științe Economice a Universității din Madrid au hotărît să continue greva pînă ce populația va elibera omul studentesc din rîndurile mării de studenți. Mișcarea grevistă a studenților de la facultatea de Științe Economice și-a extins și la facultățile de medicină și arhitectură.

În cadrul manifestărilor prilejuate de aniversarea semicentenarului unirii Transilvaniei cu România, a avut loc, în saloanele casei de cultură „Dar el-Fan” din Beirut, vernisajul expoziției „Mișcarea

artistică de amatori din România. Expoziția a fost inaugurată sub patronajul ministrului adjunct al educației naționale și artelor, dr. Joseph Zarour. La deschiderea expoziției au participat funcționarii superiori din diferite ministere, șefii ai misiunilor diplomatice, personalități culturale libaneze, ziariști. A fost prezent ambasadorul român din Beirut, dr. Iacob Ionașcu.

Întîlnirea ministrilor culturii din unele țări socialiste. SOFIA 27 (Agerpres). — La invitația președintelui Comitetului pentru Cultură și Artă al R.P. Bulgaria, Pavel Matev, în ziua de 27 noiembrie la Sofia a avut loc întîlnirea ministrilor culturii din următoarele țări socialiste europene: R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară și Uniunea Sovietică.

În cadrul întîlnirii, ministrii au prezentat informări despre dezvoltarea vieții culturale din țările lor și au procedat la un schimb de păreri cu privire la extinderea relațiilor culturale. Ei au relevat cu satisfacție că legăturile culturale și multilaterale dintre țările socialiste se dezvoltă cu succes. Totodată, participanții și-au exprimat dorința de a extinde, în forme corespunzătoare, relațiile lor în toate domeniile artei și culturii. Participanții la întîlnire s-au declarat dispuși să studieze propunerile făcute în cursul dezbaterilor.

Ministrii au constat în unanimitate că întîlnirea desfășurată a fost utilă. Ei consideră că și pe viitor pot avea loc asemenea întîlniri, atunci cînd va fi necesar. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, cordialitate și deplină înțelegere reciprocă.

IOAN TIMOFTE

IN EDITURA Flammarion a aprut cartea „Voici la Rou-

Partidul conservator din Marea Britanie trece prin momente de aprină dispută. „Focus” a fost declarat de Enoch Powell, lider al aripii de extremă dreapta, încă în luna aprilie a acestui an. În ultimele sale alocuțiuni rostite la Manchester, la Wolverhampton, sau cel mai recent la Eastbourne, au stîrnit mult mai multe nemulțumiri, nu numai în rândurile oponenților lor tradiționali, laburiștii, ci chiar printre membrii marcanți ai conservatorilor. Campion al devisei „Anglia englezilor”, Powell face purtătorului unei concepții potrivit căreia minoritatea de culoare, alcătuită din populația străină, ar fi un pericol pentru însăși existența Marii Britanii. Ce remedii propune el în ultimul său discurs a apreciat de săptămînalul francez EXPRESS ca fiind „cel mai rasist din toată cariera lui”. În primul rînd, crearea unui „minister al

reparațiilor” înlocuind cu expedierea în țările de baștină a celor 1250 000 de imigranți de culoare care trăiesc în prezent în Marea Britanie. În al doilea rînd, adoptarea unei legi, într-un termen foarte scurt, care să interzică noi imigrări. În ciuda faptului că fusese exclus din „ca-

lansat pe trel pagini cu strigăt de alarmă națională” denunțind „pericolul Powell”. Liderul partidului conservator Edward Heath a declarat fără nicio ezitare: „Această doctrină aparține hilerismului”. Potrivit ziarelui LE FIGARO, Heath a declarat un masiv

ibourne. Luînd cuvîntul în numele cabinetului Wilson, ministrul transporturilor Marsh, i-a acuzat pe Enoch Powell de „un rasism pur”. El i-a învins pe Heath și și-a pus în modurile sale serioasă problema dacă, ar exista un astfel de pericol politic din țară, nu ar fi sosit momentul să-i excludă pe Powell din rîndurile partidului său. Dilema, de a-i exclude sau nu, a preocupat statul major conservator încă înainte de episodul din Camera Comunelor. Heath nu pare totuși înclinat să se dispenseze de aripa dreaptă; de aceea pledează pentru indulgență, argumentînd că pozițiile lui Powell nu angajează întregul partid. Mulți presupun că Powell ar trebui să se încline față de un astfel de sistem de denigrare împotriva unei minorități. În sfîrșit, 138 de deputați laburiști au semnat o moțiune cerînd Camerei Comunelor să condamne discursul de la East-

Virtuțile tăcerii

Unul din asistenții secretarului Departamentului de Stat al S.U.A., Phil Weaver, a reușit printr-o lapidară declarație făcută săptămîna trecută a dubla performanță: să dea știri despre un scandal în relațiile americane-filipineze și să pună unele forțe americane într-o postură cam delicată.

Domnul Weaver a făcut o călătorie de informare în Filipine. Întors din această vizită, el a crezut necesar să se destăinuie ziariștilor: „Ceea ce am constat acolo m-a uimit și m-a intristat. Equipamentul, bunuri și alimente de la bazele noastre militare, sînt pur și simplu jefuite în masă. Alimentația ajung la bursa neagră. Sînt cazuri cînd instalații întregi dispar... Și toate sînt opera unor filipinezi care nu scapă oțazia unor cîștiguri ilicite, chiar prin furt calificat.”

Într-un alt aspect, acesta a fost primă, marșul de Ryokichi Minobe, guvernatorul orașului Tokio. În aceeași zi, Tokitsugu Horiy, președintele SOHYO, a organizat un dîneu în cinstea delegației române. A fost prezent Ion Dateu, ambasadorul României în Japonia. Miercuri seara, delegația U.G.S.R. a părăsit Tokio, îndreptîndu-se spre patrie.

Convenția P.L.D. din Japonia

E. SATO REALES PREȘEDINTE

TOKIO 27 — Corespondentul Agerpres, Fl. Tuia, transmite: La Convenția partidului liberal-democrat (P.L.D.) ale cărei lucrări au avut loc miercuri, primul ministru Eisaku Sato a fost ales prin vot secret, pentru a treia oară, președinte al partidului. El va deține această funcție, potrivit statutului partidului încă doi ani, perioadă în care va fi și premierul Japoniei.

cu peste 20 peste majoritatea necesară. Takeo Miki a obținut 107 voturi, iar Maeo 95.

Observatorii locali nu au fost surprinși de rezultatul alegerilor. Ei atrag însă atenția asupra faptului că Sato va trebui să rezolve în cel mai scurt timp probleme economice dificile și în primul rînd creșterea în spirală a prețurilor și întocmirea bugetului pe anul fiscal viitor.

El va trebui, de asemenea, să rezolve una din cele mai strîngute probleme ale Japoniei — retrocedarea Okinawai și reglementarea „problemei anului 1970”, cînd se va hotărî soarta tratatului de securitate japoano-american.

cu peste 20 peste majoritatea necesară. Takeo Miki a obținut 107 voturi, iar Maeo 95.

Observatorii locali nu au fost surprinși de rezultatul alegerilor. Ei atrag însă atenția asupra faptului că Sato va trebui să rezolve în cel mai scurt timp probleme economice dificile și în primul rînd creșterea în spirală a prețurilor și întocmirea bugetului pe anul fiscal viitor.

El va trebui, de asemenea, să rezolve una din cele mai strîngute probleme ale Japoniei — retrocedarea Okinawai și reglementarea „problemei anului 1970”, cînd se va hotărî soarta tratatului de securitate japoano-american.